
Reactie experts

Het ILO werkt onder de bezielende leiding van Judith Jansen al een paar jaar met project DiViReflectie van de Digitale Universiteit (DiViDU). Judith is ook de ontwikkelaar.

Zij weet 'alles' van wat er kan, wat er voor nodig is, en 'last but not least' van wat de inhoudelijke resultaten zijn (evaluatie).

j.v.janssen@uva.nl

DiViDU (digitale universiteit, projectleider was Judith Janssen, UvA, zie www.du.nl, projecten, zie lijst afgeronde projecten). Hier bij het Onderwijscentrum van de VU zijn Janneke vander Hulst en Petra Wentzel er mee bezig.

Zie o.a. het COLEVI-project van Fontys (Anouke Bakx) en Hs. Edith Stein (Ellen van den Berg).

Via de betrokkenheid van Niels Brouwer bij deze vraag, zijn de verbanden met zowel dividu (Judith Jansen) als met Ellen van den Berg (o.a. Colevi) en ook met Ctio al gegarandeerd. Dat zijn namelijk enkele van de samenwerkingspartners van Niels / de kenniskring en zij zijn al op de hoogte van het project van het stedelijk gym en wisselen onderling kennis uit. De vraag van stedelijk is in deze kringen in elk geval nieuw omdat het hier expliciet gaat om collegiale consultatie (niet in opleidingssituatie) en meer dan dat: actie-onderzoek eigen praktijk in combinatie met teamleren mbv video.

Op de Onderwijs Research Dagen (ORD) in Amsterdam werd een poster gepresenteerd door Mona Mariën en N. Engels (Vrije Universiteit Brussel) met als titel: Reflectie over videocases als tool voor kennisontwikkeling. Onderzocht is hoe videocases kunnen bijdragen om de kloof tussen theorie en praktijk bij beginnende leraren te verkleinen. Ook in dit paper worden literatuurverwijzingen gegeven die relevant kunnen zijn. Het paper is op de vragen bij Mona Mariën (momariën@vub.ac.be).

Bij het Ruud de Moor Centrum is een project (Casusbank Didiclass) waarin veel met video wordt gedaan. Het probleem met video gericht op reflectie over lessituaties is dat je waanzinnig veel moet opnemen en bekijken om eruit te halen wat je ter bespreking wilt brengen. Dat vergt dus veel tijdsinvestering en de vraag is dan nog of je als 'filmleek' ook kunt snijden wat je wilt overbrengen.

COLEVI heeft een andere benadering (als ik goed geïnformeerd ben): zij werken met opgenomen situaties waarbij het er voor de kijker er in eerste instantie omgaat de bedoelingen van de script-maker te achterhalen. Dat is dus een soort van instructie-modus. Ons materiaal zit veel meer in de reflectie-modus. Uit een les is door de ontwerpers een soort condensatie gemaakt die de kijker een fenomeen biedt waarvan de kijker zelf een interpretatie maakt en die bespreekt met zijn collega of zijn coach. DiViDU biedt een tool om inderdaad zelf op te nemen en daarover te discussiëren, maar de filmer en gespreksdeelnemers moeten wel het wat, hoe en waarom bepalen.

Ik zou de leraren in Nijmegen dus aanraden om de genoemde projecten te bekijken, voor zicht zelf uit te maken wat ze nu willen en met name hoeveel tijd ze erin willen stoppen.

De URL van onze Casusbank is: <http://portal.rdmc.ou.nl/casusbank/>.

Er zijn wel toepassingen/systemen om geautomatiseerd door grote hoeveelheden videocontent te kunnen zoeken/bladeren (zonder alles geheel te hoeven bekijken). Deze zouden in deze situatie ook kunnen worden toegepast.

Een voorbeeld van dergelijke toepassingen is <http://www.amiproject.org>. Deze is met name gericht op automatische analyse vergaderingen (inclusief de menselijke interactie). Ook in het kader van MultimediaN worden dergelijke toepassingen ontwikkeld (<http://www.multimedien.nl/>)

Leuk voorbeeld is ook: <http://hmi.ewi.utwente.nl/showcase/broadcast-news-demo> waar je binnen de journaals van uitzendinggemist kan zoeken.